

زبان عربی

** عَيْنِ الْأَصْحَ وَالْأَدَقَّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ مِنْ أَوْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ:

۱- نَقَارَ الْخَشَبِ يَنْقَرُ جَذْوَعِ الْأَشْجَارِ عَشْرَ مَرَّاتٍ فِي الثَّانِيَةِ:

- (۱) دارکوب تنه‌های درختان را ده بار در ثانیه نوک می‌زند!
(۲) دارکوب تنه درختان را ده بار در ثانیه نوک می‌زند!
(۳) تنه‌های درختان را دارکوب ده بار در دو ثانیه ضربه می‌زند!
(۴) تنه‌های درختان را دارکوب ده‌ها بار در ثانیه نوک می‌زند!

۲- مَا فَطَنْتُ أَنْكَ تَجِيبَ إِلَى طَعَامِ قَوْمٍ عَائِلِهِمْ مَجْفُؤً:

- (۱) نپنداشتم که تو به غذای قومی که تهی‌دست دارد پاسخ بدهی!
(۲) گمان نمی‌کنم که به مهمانی قومی پاسخ داده باشی که فقیرشان رانده شده است!
(۳) گمان نکردم مهمانی مردمی را بپذیری که تهی‌دستشان رانده است!
(۴) نمی‌پنداشتم پاسخ مهمانی قومی را بدهی که تهی‌دستشان را رانده بودند!

۳- حَاوِلَ الشَّابُّ أَنْ يَصْلِحَ أَعْمَالَهُ السَّيِّئَةَ وَ لَكِنَّهُ مَا اسْتَطَاعَ:

- (۱) جوان سعی کرد تا کارهای بد را اصلاح کند اما او قادر نبود!
(۲) آن جوان سعی کرد که بتواند کارهای بد خود را اصلاح کند ولی نتوانست!
(۳) جوان تلاش کرد که کارهای بد خود را اصلاح کند اما او نتوانست!
(۴) جوان تلاشگر برای اصلاح کارهای بد خویش اقدام کرد ولی او قادر نیست!

۴- لَمْ يُقْبَلِ الْعَجُوزُ غَلِيظَ الْقَلْبِ ذَلِكَ الْأَمْرُ فَاتَرَ عَج:

- (۱) پیرمرد سنگ دل آن نوجوان را نخواهد بوسید بنابراین آزرده می‌شود!
(۲) پیرمرد سنگ‌دل آن نوجوان را نبوسید پس آزرده شد!
(۳) پیرمردی سنگ دل هست که آن نوجوان را نبوسیده پس آزرده شد!
(۴) پیرمرد سنگ دل این نوجوان را نبوسید و او را آزرده کرد!

۵- «أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ»:

- (۱) انفاق کنید از آنچه که روزی می‌دهیم به شما، پیش از آن که روزی آید که در آن فروشی نیست!
(۲) از آنچه که به شما روزی دادیم انفاق کنید قبل از این که روزی بیاید که در آن فروشی نیست!
(۳) انفاق کنید از آنچه که روزی‌تان دادیم تا قبل از آمدن روزی که در آن هیچ فروشی نخواهد بود!
(۴) از آنچه که به شما روزی دادیم انفاق کنید پیش از آن که روزی بیاید که در آن فروشی نیست!

۶- عَيْنِ الصَّحِيحِ:

- (۱) لَا يَأْسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ: قوم کافر فقط از رحمت خدا ناامید شدند!
(۲) و إِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا: و هنگامی که نادان‌ها آنان را خطاب کنند، آهسته سخن خواهند گفت!
(۳) لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تَحِبُّونَ: به نیکی نرسیدید تا از آنچه که دوست داشتید انفاق کنید!
(۴) اتَّقُوا اللَّهَ وَ كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ: تقوای خدا پیشه کنید و همراه راستگویان باشید!

۷- عَيْنِ الْخَطَأِ:

- (۱) أَعْطَيْتَنِي الْبَطَاقَةَ حَتَّى أَبَدِّلَهَا لَكَ: بلیت را به من دادی تا آن برایت عوض شود!
(۲) أَمَرْتُ أَنْ يُعْطَى لِلْمُزَارِعِ أَلْفَ دِينَارٍ: دستور دادم تا هزار دینار به کشاورز داده شود!
(۳) الْبَوْمَةَ تَهْجُمُ عَلَى الْأَفْرَاحِ وَ تَأْكُلُهَا: جغد به جوجه‌ها حمله می‌کند و آن‌ها را می‌خورد!
(۴) مَا رَأَيْتُ أَحْجُودَ مِنْ ذَلِكَ الْحَاكِمِ: بخشنده‌تر از آن پادشاه ندیدم!

۸- «دنبال یک کارشناس می‌گردم که مرا در فهم واژگان عربی شده یاری کند.» عَيْنِ الصَّحِيحِ:

- (۱) أُبْحَثُ عَنْ خَبِيرٍ يُسَاعِدُنِي فِي فَهْمِ الْمَفْرَدَاتِ الْمَعْرَبَةِ!
(۲) أَفْتَشُّ عَنِ الْخَبِيرِ الَّذِي سَاعَدَنِي فِي فَهْمِ الْكَلِمَاتِ الْمَعْرَبَةِ!
(۳) أُبْحَثُ عَنِ خَبِيرٍ كَانُ يُسَاعِدُنِي لِفَهْمِ الْمَفْرَدَاتِ الدَّخِيلَةِ!
(۴) أَفْتَشُّ عَنِ خَبِيرٍ يُسَاعِدُنِي لِفَهْمِ الْكَلِمَاتِ الدَّخِيلَةِ الْعَرَبِيَّةِ!

۹- عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي الْمَفْهُومِ: «كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ»

- (۱) هر که نه گویای تو خاموش به / هر چه نه یاد تو فراموش به
(۲) ای خدا ای فضل تو حاجت روا / با تو یاد هیچکس نبود روا
(۳) ما همه فانی و بقا بس تراست / مُلْكُ تَعَالَى وَ تَقَدَّسَ تَرَاوَسْتُ
(۴) چون کار جهان فناى محض است / چندین تک و پوی در جهان چیست

۱۰- عَيْنِ الْخَطَأِ فِي ضَبْطِ حَرَكَاتِ الْكَلِمَاتِ:

- (۱) أَخَذَ يُنَادِي أَصْحَابَهُ وَ لَمْ يَلْتَفِتُوا إِلَيْهِ.
(۲) رَأَيْتُ جَمَاعَةً يُدْعُونَ اللَّهَ وَ يُسْأَلُونَهُ.
(۳) الطَّائِرُ الطَّنَانُ يَطِيرُ إِلَى الْأَعْلَى وَ الْأَسْفَلِ.
(۴) فَرَّرَ الْمُزَارِعُ الْحِفَاظَ عَلَى الْأَفْرَاحِ.

** عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي الإِعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ:

١١- صاحبي يَتَنَاوَلُ الطَّعَامَ وَ يَنْطَلِقُ إِلَى المَدِينَةِ:

(١) صاحب: مفرد مذكّر - اسم الفاعل من الفعل المجرّد - معرب / مبتدأ و مرفوع

(٢) يتناول: للغائب - مزيد ثلاثي (مفاعلة) - معلوم / الجملة فعلية

(٣) الطَّعَام: اسم - مفرد مذكّر - معرّف بأل - مبني / مفعولٌ و منصوبٌ

(٤) يَنْطَلِقُ: مضارعٌ - مزيد ثلاثي و ماضيه: أَطْلَقَ / فعلٌ مع فاعله

١٢- يَأْمُرُ الحَاكِمُ أَنْ يُعْتَقَ الأَسْرَى إِلا القليلَ منهم:

(١) يأمر: مضارعٌ - للغائب - مجرّد ثلاثي - معلوم / فعلٌ و فاعله الحاكم

(٢) يُعْتَقُ: للغائب - مضارعٌ - مزيد ثلاثي - معلوم / الجملة فعلية

(٢) الحاكم: مفرد مذكّر - اسم الفاعل - معرفة - مبني / فاعلٌ و مرفوعٌ

(٤) القليل: اسم - مفرد مذكّر - معرّف بأل - معرب / مفعولٌ به و منصوبٌ

١٣- يُطَالِعُ التَّلَامِيذُ عِنْدَ الامْتِحَانَاتِ مَطَالَعَةً:

(١) يُطَالِعُ: للغائب - مزيد ثلاثي (تفاعل) - معلوم / الجملة فعلية

(٢) التَّلَامِيذُ: جمع مكسّر و مفردة تلميذ - معرفة (علم) - معرب / فاعلٌ و مرفوعٌ

(٣) الامْتِحَانَاتِ: جمعٌ سالمٌ للمؤنث - معرّف بأل - معرب / مفعولٌ و منصوبٌ

(٤) مَطَالَعَةً: مصدرٌ من المصادر المزيّدة - مؤنث - نكرة / مفعولٌ به و منصوبٌ

** عَيْنِ المُنَاسِبِ لِلجَوَابِ عَنِ الأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ:

١٤- عَيْنِ الصَّحِيحِ:

(١) الخبير: عالمٌ متخصّصٌ بأمرٍ عملي.

(٣) الديباج: عطرٌ يتخذ من الغزلان.

(٢) الفراخ: حيوانٌ صغيرٌ يعيش تحت الأرض.

(٤) أطلق: أصبح فقيراً و لا ثروة له.

١٥- عَيْنِ الخَطَأِ فِي التَّرَادُفِ:

(١) جدى يروح إلى القرية: يذهب

(٣) الفلّاح يزرع التّمح في المزرعة: المزارع

(٢) العجوز يحب أهله كثيراً: عرض

(٤) جعلت القميص شمالاً الغرفة: يسار

١٦- عَيْنِ مَا لَيْسَتْ فِيهِ مَعْرِفَةٌ:

(١) بعد يومين سنسافر إلى تبريز لمهمة.

(٣) قَبِلْتُ أستاذي ناصراً و أنا أحبّه.

(٢) نحن شعبٌ نحارب الأعداء لما يهجموا علينا.

(٤) سلّمت على رجلٍ و الرجل لم يلتفت إليّ.

١٧- عَيْنِ مَا يَتَرَجَمُ المِضْرَاعُ الإلتِزَامِي:

(١) لا تتغيّر أوزان الكلمات و تلفظها.

(٣) ينبغي لكي نواجه المشاكل بالصبر.

(٢) الراسب لن يكسب النجاح في حياته.

(٤) يا بني لا تفرّق بين أولادك أبداً.

١٨- عَيْنِ مَا فِيهِ الشَّرْطُ:

(١) من يريد أن يذهب إلى المكتبة غداً.

(٣) اعلم أن العاقل لا يعتمد على الآخرين.

(٢) ما اشترت من السوق لصديقك.

(٤) ما تفعلوا من خيرٍ فالله به عليّم.

١٩- عَيْنِ مَا فِيهِ المَفْعُولُ المَطْلُوقُ لِبَيَانِ النُّوعِ:

(١) هم يحاولون لأهدافهم العالية محاولةً.

(٣) إن الولد لا يريد مطالعة الكتب بل يريد سفراً.

(٢) من قُتِلَ مظلوماً فقد جعلنا لوليّه سلطاناً.

(٤) عسى أآ تحبّوا هذا العمل حبّ المشركين.

٢٠- عَيْنِ الخَطَأِ فِي العَمَلِيَّاتِ الحِسَابِيَّةِ:

(١) سبعة و خمسون زائد أربعة يساوي اثنين و خمسين.

(٣) ثمانون تقسيم على أربعة يساوي عشرين.

(٢) ثمانية و ستون ناقص ثلاثة يساوي خمسة و ستين.

(٤) تسعة في ثلاثة يساوي سبعة و عشرين.